

at berybe Sparekasserne den frodige Trivsel, de hidtil have gaaet sig ved, og med det samme berybe Folket den Selvfrydelse, det hidtil har havt paa dette Omraade. Det undrer mig, at nogen Ven af Selvfrydelsestanken har kunnet gaa med til det Forslag, thi vi maa dog Alle være enige om, at Staten ikke bør blande sig i Borgernes private, personlige Forhold uden i saadanne Tilfælde, hvor det almene Vel kræver det. Som Listerne vegle, kunne Sparekasserne godt trænge til nogle Forandringer; men saa maa man have den Tro, at de nødvendige Forandringer nok ville blive indførte, naar vi lade dem passe sig selv. Det er en Mistillid til Sparene og Bestyrelsernes Gyde, som Thinget gjør sig skyldigt i ved at stemme for det Forslag, dersom det ikke faar bedre Bynt paa sig, hvilket jeg skal anbefale maa ske ved Vedtagelsen af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgstreds (Dam) idag har omtalt. Jeg skal heller ikke have Noget imod, at Udvalgets Mindretals Forslag Nr. 41 til § 11 bliver vedtaget. Det undrer mig, om virkelige Demokrater kunne gaa med til det Slags Forslag uden saadanne Forbedringer, og det er et mærkeligt Omflag, der derved sker her i Thinget. Det undrer mig, at en Del af de ærede Medlemmer, som tidligere have staaet imod Oprettelsen af Embeder, nu med Et gribe efter at faae kongelige Embedsmænd ansatte. (D. Christensen: Hør!) Ja, det ærede Medlem siger Hør; det er en Sandhed. Det ser næsten ud, som om vi forsattede Lovene for at oprette Embeder. Denne Lønne Inspektør vil blive en mægtig Støtte for Regjeringerne og Bankerne, der ikke bliver saa let at modstaa, som det nu er at vise Forslaget tilbage.

Rofod: Naar den ærede Ordfører tillod sig at kalde Stillerne af Ændringsforslaget Nr. 2 til § 1 for „et Konfortium“, saa vil han dog indrømme, at det er et meget alfidig sammenfat Konfortium, idet det indeholder alle politiske Farver her i Thinget, saa at det er ikke noget politisk Konfortium. Forrigt turde den Lone, hvori den ærede Ordfører talte om de af mig i Forening med 15 andre Medlemmer stillede Forslag, fritage mig for at imødegaa ham ganske paa Allvors Vis. Naar han begyndte med at negte, at „Lønning“ i Grunden var et godt Ord, saa behøve de Herrer blot at flaa op i Finantsloven paa Udgiftsstiben. Under alle Ministerierne begynde vi gjerne der med Embedspersonalet, Embedsmændenes Lønninger o. s. v. Det forekommer Snefe Gange paa Finantsloven, ligesom der ligger for os en hel Række af Lønningslove, hvis Overskrifter lyde: Lønninger o. s. v. Ikke desto mindre er det en Værgelse for Ordføreren, at vi ville have Ordet „Gage“ forandret til „Lønning“ i Overensstemmelse med, hvad der er givet Sprogbrug. Lad mig her indskyde, at dette Forslag er

os ligefrem aftvunget af reaktionære Forsøg paa at komme tilbage til et Standpunkt, som vi have kæmpet os bort fra i tidligere Tid. Det indeholder ikke et eneste nyt Ord; det skulle vi vel vogte os for i en Sag, hvor det ærede Medlem for Rjæge (Sprug) er Ordfører, at komme med nogen ny Sprogbrug, thi i denne Henseende er han saa stoffkonserverativ, saa reaktionær, at jeg næsten gyser tilbage for at bruge det rette Udtryk. Utsaa det afviser jeg, at „Lønninger“ kun skulde være brugelige for militære Personer. Det røber saare lidet Kjendskab til vor nyere Lovgivning. Ikke engang Overkrifterne over Lovene har det juridiske Medlem gjort sig Uleilighed med at læse; ellers vilde han aldrig komme med en Udtalelse, som aabenbart kun var beregnet paa at vinde Bifald. Det andet Ændringsforslag gaar ud paa at hævde Ordet „Dagpenge“ istedetfor „Diæter“. Lad mig indskyde, at den ærede Ordførers „Diæter“ er raavgalt, thi det skal staves med „e“, ikke med „æ“, og naar det var mig om at gjøre at sige morsomme Ting, vilde jeg sige, at det lader til, at den ærede Ordførers Diæter har havt skadelig Indflydelse paa hans Humør i denne Sag. Det forundrede mig, at det kunde blive benegtet, at „Dagpenge“ var Sprogbrug. Jeg slog saa op i Finantsloven under det Ministerium, hvorunder den Sag hører, som vi her behandle, Indenrigsministeriet, og jeg fandt her ved et løseligt Gjenmænsyn 5—7 forskellige Steder, hvor der staa „Bestyrerens Dagpenge“, „Reiseomkostninger og Dagpenge“, „Befordringsgodtgjærelser og Dagpenge“ osv. Det er mærkværdigt, at det Sprog, som vi have opnaaet, nu skal ødelægges, at det ærede Medlem ikke kan tillade os at blive staaende ved, hvad der nu engang er blevet Sprogbrug, ikke at tale om, at i den nyere Tid staa det overalt i Lovgivningen. Dernæst havde det ærede Medlem Noget at sige ogsaa mod „Understud“. Der vil jeg ogsaa henvise til Finantsloven, f. Ex. til Telegrafvesenet, der desværre staa med et „Understud“, og paa et mere fremtrædende Sted ved Universitetet, hvor der staa „forventet Understud“; der staa ikke „Underbalance“, der staa „Understud“. Nu ville De strax se, at den, der har lidt Sands for dansk Sprog, stødes ved, hvorfor man, naar man siger „Overstud“, saa ikke ogsaa skal sige „Understud“. Det er mærkværdigt nok, at man ved Overstud aldrig har talt om Overbalance; den, der har Overbalance i Virkeligheden, tier stille dermed, og derfor hører man aldrig Tale om Overbalance, det er nok Sagen. Nei, lad os blive fast ved det, der hører til den levende Sprogbrug. For ikke at misbruge Thingets Tid til disse Smaating, gaar jeg nu til det Juridiske, som det ærede Medlem vilde opstille, at der var en Realitetsforskjel, som han kaldte det, mellem „Bøder“ og „Multier“, hvorfor han ikke kunde gaa ind paa at afløse „Multier“ med „Bøder“. Deri tror jeg, han tager storlig fejl. Jeg lagde